

תלמודו בידו

דף כה עמוד ב

א [אחד העיד שהרג את פלוני, האם אשת פלוני מותרת להינשא ?

ב [העיד שפלוני רבעו, האם מצטרף עם עד אחר להרוג את הרובע ?

ג [אשה שנדרה הנאה מבעלה, ולא מצא החכם או בית הדין פתח לחרטה, וגירשה, האם מותר להם לישאנה ?

ד [עבר החכם ונשא את האשה הנ"ל, האם כופים אותו לגרשה ?

ה [עדים החתומים על שטר מקח של שדה או על גט אשה, האם מותרים לקנות את השדה או לישא את האשה ?

א ר' יהודה: אסורה להינשא, שהרי הוא עושה את עצמו רשע, ופסול לעדות. חכמים: מותרת להינשא [מלבד לעד, שלא יאמרו שהעיד שקר כדי לישאנה]. והטעם:

1. בעדות אשה הקילו חכמים לסמוך על עדות רשע [וקרוב ואשה].
ושלא כרב מנשה, שהקילו רק בעד פסול מדרבנן [כגון משחק בקוביא].
2. אין אדם משים את עצמו רשע ומפני שאדם קרוב אצל עצמו, ואינו נאמן שהוא הרוצח. אך מקבלים את דבריו שפלוני נהרג.

ב לאונסי: הוא ואחר מצטרפים להרוג את הרובע, שאין הנרבע פסול לעדות. לרצוני: לרב יוסף, הנרבע לדבריו הוא רשע, ופסול לעדות. לרבא כשר לעדות. שכן אדם קרוב אצל עצמו ואינו נאמן על עצמו [למעט בממוץ], ואינו נעשה רשע, אך מקבלים את עדותו לגבי הרובע.

ג יחיד מומחה: לא ישאנה, משום החשד שיאמרו שלא התיר את נדרה כדי שיוכל לישאנה. שלשה הדיוטות: מותר לאחר מהם לישאנה, ששלשה אינם חשודים שאסרוה לשם כך.

ד רב כהנא: צריך לגרשה [וכן שליח שהביא גט ממדינת הים שנשא את הגרושה]. רב אשי: אין מוציאים אשה מבעלה מפני ריגון לעז שיצא עליהם. [ודוקא החשוד על אשת איש וכנסה תצא, הואיל ומפניו הוציאה בעלה].

ה מותרים לקנות את השדה או לישא את האשה, כי שנים אינם חשודים לשקר כדי להרויח.